Pauca quaedam addam de fragmentis. Fragmentum historicum 46. de Philopoemene desumtum est ex eo Polybii loco, quem Livius 35. 28 in opus suum transtulit. Pertinet igitur ad librum vigesimum. Fragmentum grammaticum 53. Livius referre videtur 41. 2, qui liber convenit fere cum Polybiano vigesimo sexto. Eodem pertinet Ennii versus e duodecimo Annalium, vs. 367. 369. Vahl. Fidem superat fragmentum grammaticum 72, quod e coniectura ad Polybium relatum est, totidem verbis legi in Xenophontis Anabasi 2. 4. 26. Ne BEKKERUS quidem fraudem agnovit.

Sed tandem his adnotationibus finem imponemus Polybii verbis 27. 18. 2 in nostrum usum conversis: *Δοκοῦσι πολλοὶ μὲν τῶν ἀνθρώπων ἐπιθυμεῖν τῶν καλῶν, ὀλίγοι δὲ τολμᾶν ἐγχειρεῖν αὐτοῖς, σπάνιοι δὲ τῶν ἐγχειρησάντων ἐπὶ τέλος ἄγειν, τὰ πρὸς τὸ καθῆκον ἐν ἑκάστοις ποιεῖν.* Quod ut vere et apte dictum sit supplebimus sic: *Οὐδεὶς δὲ τὰ πρὸς τὸ καθῆκον ἐν ἑκάστοις ποιεῖν.*

*Harlemi*, 27 *m. Nov.* 1856. S. A. NABER.

## ΑΙΔΟΥΣΑ — ΔΙΔΟΥΣΑ.

Notum est confundi saepius ΑΙΔΩ (*ᾄδω*) et ΔΙΔΩ; *ᾄδουσι* et *προσᾴδουσιν* abeunt in *διδοῦσι* et *προσδιδοῦσιν*, *ᾀδόμενος* in *διδόμενος*, vid. Valckenaer. ad Herod. VIII. 26. et ad Phoenissas vs. 1388, qui docuit apud Maximum Tyrium XXIV. p. 299. in Anacreontis versu:

*Χαρίεντα μὲν γὰρ διδῶ, χαρίεντα δ' οἶδα λέξαι*,

emendandum esse: *χαρίεντα μὲν γὰρ ᾄδω*, et apud Dionem Chrysost. Orat. XXXII. p. 658. Reisk. *οἱ δὲ ποιήματα συνθέντες διδοῦσι* corrigendum *ᾄδουσι*. Sic et apud Pausaniam in Laconicis III. 26. pag. 278. *ἄρχονται μὲν ἀπὸ Τηλέφου τῶν ὕμνων, προσδιδοῦσι δὲ οὐδὲν ἐς τὸν Εὐρύπυλον*, veram lectionem esse *προσᾴδουσι*. Deprehendi idem vitium apud Nicostratum in Stob. Floril. LXX. 12. *χρηστόν γε μὴν καὶ ἀράξαι ποτὲ μύλην* (*bonam matrem familias*) — *διδοῦσαν ὥσπερ ἐπὶ λύρας*. Quis non videt *ᾄδουσαν* verum esse?

C. G. C.